

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά τις υποχρεώσεις του Συμβουλίου:
- περί μη υπερβάσεως του ποσοστού εκμετάλλευσης που αντιστοιχεί στη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (στο εξής: MBA) μετά το 2020 για όλα τα αποθέματα, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική (στο εξής: ΚΑΠ).
  - περί εφαρμογής της προληπτικής προσέγγισης, όπως επιτάσσουν το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 2, καθώς και τα άρθρα 4, παράγραφοι 1 και 8, και 9, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού για την ΚΑΠ, και όπως οριοθετείται αυστηρά από τον στόχο περί MBA.
  - περί υλοποίησης της οικοσυστημικής προσέγγισης, όπως προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού για την ΚΑΠ.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την κατάχρηση εξουσίας στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο με την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2022/109 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2022, σχετικά με τον καθορισμό, για το 2022, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα (ΕΕ L 21 της 27ης Ιανουαρίου 2022, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2022 — Fédération environnement durable κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-583/22)

(2022/C 472/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Fédération environnement durable (Παρίσι, Γαλλία), Bundesinitiative Vernunftkraft eV (Βερολίνο, Γερμανία), Vent de Colère! — Fédération nationale (Peyraud, Γαλλία), Vent de Raison — Wind met Redelijkheid (VdR-WmR) (Petit-Roeulx, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Le Berre, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2022 [fisma.b.2(2022) 5340198, Ares (2022) 4952619 — 07/07/2022] με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των προσφευγουσών περί εσωτερικής επανεξέτασης του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2139⁽¹⁾ της Επιτροπής.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο οποίος αναφέρεται στην κατάρτιση του εκτελεστικού κανονισμού, προβάλλεται παράβαση των άρθρων 6 έως 8 της σύμβασης του Αρthus⁽²⁾, των άρθρων 9 και 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006⁽³⁾ και του άρθρου 10, παράγραφος 4, του άρθρου 11, παράγραφος 4, και του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020⁽⁴⁾.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αναφέρεται στον στόχο του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής, προβάλλονται παραβάσεις του άρθρου 37 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 191 ΣΛΕΕ και του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 2020/852, καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχεία α' και ι', και του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 2020/852.
3. Με τον τρίτο λόγο, οποίος αναφέρεται στον στόχο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 1367/2006.

4. Με τον τέταρτο λόγο, οποίος αναφέρεται στην απαίτηση της μη πρόκλησης σημαντικής επιβάρυνσης, προβάλλονται παραβάσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2020/852 και του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 1367/2006.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/2139, της 4ης Ιουνίου 2021, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τη θέσπιση τεχνικών κριτηρίων ελέγχου για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής ή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και για τον προσδιορισμό του κατά πόσον αυτή η οικονομική δραστηριότητα δεν επιβαρύνει σημαντικά οποιονδήποτε από τους άλλους περιβαλλοντικούς στόχους (ΕΕ 2021, L 442, σ. 1).
- (²) Σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος της 25ης Ιουνίου 1998 (ΕΕ 2005, L 124, σ. 4).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ 2020, L 198, σ. 13).

Προσφυγή της 14ης Οκτωβρίου 2022 — SE και SF κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-644/22)

(2022/C 472/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: SE, SF (εκπρόσωποι: S. Bonifassi, E. Fedorova, T. Bontinck, A. Guillerme και L. Burguin, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/1273 (¹) στο μέτρο που τροποποιεί το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 (²) και επιβάλλει στους προσφεύγοντες υποχρέωση αναφοράς·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπερέβη την αρμοδιότητά του στον τομέα των περιοριστικών μέτρων. Σύμφωνα με τους προσφεύγοντες, η υποχρέωση αναφοράς δεν αποτελεί αναγκαίο μέτρο για την εκτέλεση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ (³) και, ως εκ τούτου, η εν λόγω διάταξη θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών για την εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων. Επιπλέον, το Συμβούλιο δεν ήταν αρμόδιο να προβλέψει και να προσδιορίσει από μόνο του παράβαση στην υποχρέωση αναφοράς η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής κάποιου περιοριστικού μέτρου ούτε να εναρμονίσει τις κυρώσεις που επιβάλλονται για την εν λόγω παράβαση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η επιβληθείσα υποχρέωση αναφοράς εντός αυστηρής προθεσμίας, σε συνδυασμό με την υποχρέωση των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις σε περιπτώσεις μη τήρησης της εν λόγω υποχρέωσης μέσω ενός καθεστώτος κυρώσεων που συνίσταται ιδίως σε κατασχέσεις, υιοθετήθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, καθοριστικό σκοπό την επίτευξη σκοπού διαφορετικού από τον προβαλλόμενο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, με την αιτιολογία ότι η υποχρέωση αναφοράς δεν ήταν αναγκαία και οι συνέπειες μη τήρησής της είναι δυσανάλογες σε σχέση με τον επιδιωκόμενο από τον κανονισμό σκοπό.